

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός γνωμοδοτήσεως 324 / 2015

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Γ΄)

Συνεδρίαση της 21 - 12 - 2015

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Βασιλική Δούσκα Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ..

Μέλη : Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Παναγιώτης Σπανός, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Αθηνά Αλεφάντη, Βασιλική Παπαθεοδώρου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Παναγιώτης Σπανός, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος : Το υπ' αριθ. 1516002859 Κεντρ. Πρωτ./30.09.2015 έγγραφο ερώτημα του Πρύτανη του Ε.Κ.Π.Α., με συνημμένη την υπ' αριθ. 1516002363 Κεντρ. Πρωτ./25.09.2015 αίτηση του Α. Χ., Καθηγητή μέλους Δ.Ε.Π. του Ε.Κ.Π.Α. .

Ερώτημα: Ερωτάται εάν νομίμως εξακολουθεί να απέχει από την άσκηση των καθηκόντων του ο Α. Χ., καθηγητής του Ε.Κ.Π.Α., μετά την αμετάκλητη καταδίκη του για αδικήματα συνεπαγόμενα υποχρεωτική παύση, ή εάν επιτρέπεται η επαναφορά του στην άσκηση αυτών, την οποία ζητεί, ισχυριζόμενος την πάροδο έτους από την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατ' αυτού, χωρίς να έχει αποφανθεί επ' αυτής το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 104 παρ. 4 του Ν. 3228/2007.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ΄) γνωμοδότησε ως εξής :

Ιστορικό.

Από το έγγραφο της ερωτώσης υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

1. Με την υπ' αριθ. 3423/2013 ποινική απόφαση του Δικαστηρίου Εφετών Αθηνών (Α΄ Πενταμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την υπ' αριθ. 262/2014 απόφαση του Ζ΄ Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, που απέρριψε την κατ' αυτής ασκηθείσα αναίρεση, ο Α. Χ., Καθηγητής πρώτης βαθμίδας της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.) κηρύχτηκε αμετάκλητα ένοχος των πράξεων: «α) ηθική αυτουργία σε υπεξαγωγή εγγράφου και β) ηθική αυτουργία σε νόθευση εγγράφου» και καταδικάστηκε: «σε ποινή φυλακίσεως τριών (3) μηνών για κάθε πράξη και συνολική ποινή φυλακίσεως τεσσάρων (4) μηνών».

2. Ο Πρύτανης του Ε.Κ.Π.Α. άσκησε πειθαρχική δίωξη κατά του Α. Χ. με την υπ' αριθ. 187/2013-2014 (αριθ. Εμπ. Πρωτ. 0116/30.7.2014) πράξη του και απέστειλε τις προαναφερθείσες ποινικές αποφάσεις στον Πρόεδρο του Πειθαρχικού Συμβουλίου για τα μέλη Δ.Ε.Π., περεταίρω δε με το υπ' αριθ. Εμπ. Πρωτ. 0129/24.09.2014 έγγραφό του, που απέστειλε στον Α.Χ., αποφάσισε την αποχή αυτού από την άσκηση των καθηκόντων του. Κατά της τελευταίας αυτής πρυτανικής πράξης, ο Α.Χ. κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, τη με αριθ. καταχ. 621/19.11.2014 αίτηση αναστολής εκτέλεσης, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 769/2014 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, άσκησε δε και τη με αριθ. καταχ. 2109/12.11.2014 αίτηση ακύρωσης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί ενώπιον του Η΄ Ακυρωτικού Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

3. Με τη συνημμένη στο ερώτημα υπ' αριθ. 1516002363/25.09.2015 αίτησή του, ο καθηγητής Α. Χ. ζητεί την αυτοδίκαιη επάνοδό του στην υπηρεσία, κατά το άρθρο 104 (παρ. 4) του Ν. 3228/2007, επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, ότι: «....., εφόσον παρήλθε έτος από τη θέση μου σε δυνητική αργία, θα πρέπει αυτοδικαίως να επανέλθω στην άσκηση των καθηκόντων

μου και εσείς, υποχρεούστε εκ του νόμου, να ασκήσετε το εκ του νόμου καθήκον σας να με επαναφέρετε με διαπιστωτική πράξη στην υπηρεσία».

Νομοθετικό πλαίσιο.

4. Στο άρθρο 16 παρ.6 του Συντάγματος, μεταξύ άλλων, ορίζονται και τα εξής:

« Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. ...

Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν μπορούν να παυθούν προτού λήξει σύμφωνα με το νόμο ο χρόνος υπηρεσίας τους παρά μόνο με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 88 παράγραφος 4 και ύστερα από απόφαση συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, όπως νόμος ορίζει....».

5. α. Στο άρθρο 331 παρ. 2 και 3 του ν. 5343/1932 «Περί οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών» (Α' 85), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2721/1999 (Α' 112) και με την ήδη ισχύουσα παράγραφο 1 του άρθρου 81 του ν. 4009/2011 (Α' 195) διατηρήθηκε σε ισχύ, ορίζονται τα ακόλουθα: «2. Μέλος του διδακτικού προσωπικού ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος απέχει υποχρεωτικά από την άσκηση των καθηκόντων του, αν καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή από πρωτόδικο δικαστήριο για πράξη σε βαθμό κακουργήματος ή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, πλαστογραφία, ψευδορκία, ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση ή για έγκλημα σχετικά με το νόμισμα ή την υπηρεσία ή κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή είναι προσωρινά κρατούμενος για οποιοδήποτε έγκλημα και για όσο χρόνο κρατείται. 3. Η αποχή από της ενασκήσεως των καθηκόντων παύει εν μέρη τη περιπτώσει του εδαφ.2 της παρ.1 δι' αποφάσεως του Συμβουλίου, εν δε τη περιπτώσει της παρ.2 διά της αθωωτικής αποφάσεως η διά βουλεύματος αποφαινομένου ότι δεν υπάρχει αφορμή προς κατηγορίαν».

β. Αντίστοιχες των άνω διατάξεων του ν. 5343/1932 και εν πολλοίς όμοιες τέθηκαν με το π.δ. 160/2008 «Πρότυπος Γενικός Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας των Α.Ε.Ι.» (Α' 220), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 4 παρ. 2 του ν. 3549/2007 και 5 παρ. 2 και 3

του ν. 2083/1992, διατηρήθηκαν δε σε ισχύ με το άρθρο 81 παρ. 58 του Ν.4009/2011.

6. Στα άρθρα 1 έως 3 του ν. 249/1976 «Περί Πειθαρχικού Συμβουλίου Καθηγητών και Υφηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (φ. Α' 7), που εκδόθηκε σε εκτέλεση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 16 του Συντάγματος, ορίζονται τα ακόλουθα:

- « Άρθρον 1. Οι καθηγηταί και υφηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων περί των οποίων το άρθρον 16 παρ.5 του Συντάγματος δύναται να παυθούν μόνον ένεκα ποινικής καταδίκης ή βαρέος πειθαρχικού παραπτώματος ή νόσου ή αναπηρίας ή υπηρεσιακής ανεπάρκειας κατόπιν αποφάσεως του διά του παρόντος νόμου προβλεπομένου Συμβουλίου και κατά τα εν τοις επομένοις άρθροις οριζόμενα.

- Άρθρον 2. Το κατά τον παρόντα νόμον Συμβούλιον αποτελείται εκ των Προέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Εν περιπτώσει ασκήσεως πειθαρχικής διώξεως κατά καθηγητού ή υφηγητού Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδύματος, το Συμβούλιον ασκεί αρμοδιότητα Πειθαρχικού Συμβουλίου. Το Συμβούλιον εδρεύει εν Αθήναις, κατά δε την ενώπιον αυτού διαδικασίαν εφαρμόζονται αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 93 του Συντάγματος.

- Άρθρον 3. Οι καθηγηταί και υφηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων παύονται υποχρεωτικώς ένεκα καταδίκης δι' ους λόγους και οι δικαστικοί λειτουργοί. Η σχετική δικαστική απόφασις πέμπτεται αμελλητί υπό του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή του Πρυτάνεως, εις το κατά το άρθρον 2 του παρόντος Συμβούλιον».

7. α. Περαιτέρω, στο άρθρο 60 παρ. 1 του ν. 1756/1988 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» (Α' 35) ορίζεται ότι : «1. Εκτός από την περίπτωση της επιβολής πειθαρχικής ποινής οριστικής παύσης λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, ο δικαστικός λειτουργός παύεται οριστικά: α) αν στερήθηκε τα πολιτικά του δικαιώματα λόγω αμετάκλητης καταδίκης, β) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που

τελέσθηκε με δόλο, γ) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για αδίκημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 37 παράγραφος 1 περίπτ. ε'».

β. Στο δε άρθρο 37, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι: «Κωλύματα διορισμού.
1. Δε διορίζεται δικαστικός λειτουργός: δ) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη από τρεις μήνες για αδίκημα που τελέσθηκε με δόλο. ε) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για κλοπή, ψευδή βεβαίωση και νόθευση (άρθρο 242 Π.Κ.), υπεξαγωγή εγγράφου (άρθρο 222 Π.Κ.....)».

8. Στο άρθρο 242 του Δωδέκατου Κεφαλαίου του Ποινικού Κώδικα με τίτλο «Εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία», ορίζονται και τα ακόλουθα:

242. Ψευδής βεβαίωση, νόθευση κ.λπ.: « 1. Υπάλληλος που στα καθήκοντά του ανάγεται η έκδοση ή σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων, αν σε τέτοια έγγραφα βεβαιώνει με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπάλληλος ο οποίος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει, βλάπτει ή υπεξάγει έγγραφο που του εμπιστεύθηκαν ή του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του. 3

Επίσης, στο άρθρο 222 του ΠΚ ορίζεται ότι:

Άρθρο 222. Υπεξαγωγή εγγράφων. « Όποιος με σκοπό να βλάψει άλλον αποκρύπτει, βλάπτει ή καταστρέφει έγγραφο του οποίου δεν είναι κύριος ή δεν είναι αποκλειστικά κύριος ή που άλλος έχει δικαίωμα, κατά τις διατάξεις του αστικού δικαίου, να ζητήσει την παράδοση ή την επίδειξή του τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι δύο ετών».

9. Στα άρθρα 2 και 104 παρ. 4 του νόμου 3528/2007 (Α'26, Υπαλληλικός Κώδικας – Υ.Κ.), όπως ήδη ισχύει μετά το άρθρο 3 παρ. 4 του ν. 4325 / 2015 « Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης» (Α' 47), ορίζονται μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

- Άρθρο 2. « Έκταση εφαρμογής.

1. Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές διατάξεις, καθώς και οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.

- Άρθρο 104 «Δυνητική θέση σε αργία - Αναστολή άσκησης καθηκόντων

1. Αν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος μπορεί να τίθεται σε αργία ο υπάλληλος, κατά του οποίου:

α) Έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για αδίκημα το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση από την υπηρεσία. Ειδικά, προκειμένου για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος ο υπάλληλος μπορεί να τίθεται σε αργία εφόσον έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο για το αδίκημα αυτό.

β) Έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα, το οποίο μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή γ. υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για

2. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και πριν γνωμοδοτήσει το πειθαρχικό συμβούλιο, μπορεί να επιβληθεί στον υπάλληλο.....

3. Η πράξη, με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία ή επαναφέρεται στα καθήκοντά του, εκδίδεται από τον οικείο Υπουργό ή το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ύστερα από γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου.

4. Μετά την πάροδο έτους από τη θέση σε αργία, το πειθαρχικό συμβούλιο υποχρεούται να γνωμοδοτήσει για τη συνέχιση ή μη της αργίας, άλλως η αργία αίρεται. Σε κάθε περίπτωση, η αργία αίρεται αυτοδικαίως μετά την πάροδο διετίας από την έκδοση της απόφασης θέσεως του υπαλλήλου σε αργία. 5.....»

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων.

Από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό, συνάγονται τα ακόλουθα:

10. α. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, είναι δημόσιοι λειτουργοί και μπορούν να παυθούν μόνο με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 88 παράγραφος 4 του Σ., στις οποίες εμπίπτει και η ποινική καταδίκη τους για αδικήματα που ορίζει ο νόμος, πάντοτε δε μετά από απόφαση συμβουλίου, το οποίο κατά συνταγματική επιταγή αποτελείται κατά πλειοψηφία από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς και προβλέπεται από το άρθρο 2 του Ν. 249/1976.

β. Περαιτέρω, το νομικό πλαίσιο για τα μέλη Δ.Ε.Π. των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) περιέχει ειδικό και πλήρες σύστημα πειθαρχικού ελέγχου αυτών, διαφορετικό από το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων του Υ.Κ., οι διατάξεις του οποίου μόνον συμπληρωματικά εφαρμόζονται, όπου υπάρχει κενό ή ζήτημα, που δεν ρυθμίζεται. Οι πειθαρχικές διατάξεις, που διέπουν τα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., εμπεριέχονται στους νόμους 5343/1932 και 249/1976, αλλά και στο π.δ. 160/2008, μεταξύ δε άλλων, αυτές ρυθμίζουν και τις συνέπειες καταδίκης των μελών αυτών. Ειδικότερα, σε περίπτωση που μέλος Δ.Ε.Π. καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για αδίκημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 1756/1988, όπως και ο δικαστής, το μέλος αυτό παύεται υποχρεωτικά. Οι προϋποθέσεις που τίθενται στις άνω διατάξεις για την οριστική παύση μέλους Δ.Ε.Π. είναι η αμετάκλητη καταδίκη του σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο ή η αμετάκλητη καταδίκη του σε οποιαδήποτε ποινή για εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία, μεταξύ δε άλλων, της ψευδούς βεβαίωσης και νόθευσης ή της υπεξαγωγής εγγράφου των άρθρων 242 και 222 Π.Κ., αντίστοιχα. Στις άνω διατάξεις δεν γίνεται διάκριση ως προς την ιδιότητα του καταδικασθέντα ως φυσικού ή ηθικού αυτουργού, ως εκ τούτου γίνεται δεκτόν ότι στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων αυτών εμπίπτουν και οι καταδικασθέντες ως ηθικοί αυτουργοί για τα αδικήματα αυτά (ΝΣΚ 328/2003).

Σε περίπτωση καταδίκης, που συνεπάγεται οριστική παύση, η σχετική δικαστική απόφαση αποστέλλεται αμελλητί από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή τον Πρύτανη, στο κατά το άρθρον 2 του ν. 249 / 1976 Συμβούλιο, που αποτελεί συλλογικό διοικητικό όργανο για την κατά το άρθρο 1 του ίδιου νόμου άσκηση της σχετικής αρμοδιότητάς του, ενώ

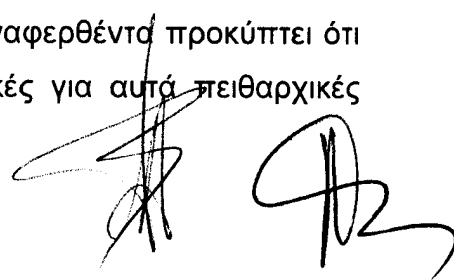
σε περίπτωση άσκησης πειθαρχικής δίωξης ασκεί αρμοδιότητες Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Η βούληση του νομοθέτη είναι να εκκαθαρίζεται το ζήτημα της παύσης του κατά τα άνω καταδικασθέντος μέλους Δ.Ε.Π. στο συντομότερο δυνατό χρόνο, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, αλλά και για την αποφυγή της επί μακρόν οικονομικής επιβάρυνσης του Ιδρύματος από την έστω και περιορισμένη μισθοδοσία του καταδικασθέντα. Γι αυτό και επιβάλλει την από τον Υπουργό ή τον Πρύτανη άμεση αποστολή της καταδικαστικής απόφασης στο αρμόδιο Συμβούλιο, το οποίο, επίσης σε σύντομο χρόνο, οφείλει να αποφανθεί για την παύση του καταδικασθέντος μέλους Δ.Ε.Π..

γ. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 33 παρ. 2 του ν. 5343/1932 και 26 παρ. του π.δ. 160/2008, μέλος Δ.Ε.Π. απέχει υποχρεωτικά από την άσκηση των καθηκόντων του, εάν καταδικάστηκε από πρωτόδικο δικαστήριο σε στερητική της ελευθερίας ποινή για τα εκεί αναφερόμενα αδικήματα. Η περί αποχής απόφαση του Πρύτανη κοινοποιείται στον καταδικασθέντα, παύει δε με την έκδοση αθωωτικής απόφασης. Ο σκοπός του νόμου είναι να διαφυλάξει το κύρος του Πανεπιστημιακού Ιδρύματος, αλλά και του συνόλου των μελών Δ.Ε.Π. αυτού. Συνάπτεται με την ομαλή λειτουργία της Δημόσιας υπηρεσίας και η άμεση εκτέλεσή της επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, γι' αυτό και η πράξη αυτή δεν υπόκειται σε αναστολή εκτέλεσης, εκτός και εάν η άμεση εκτέλεση θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη [ΣτΕ 621/2008 (Αναστ.) και 769/2014 ΔΕΦ (Αναστ.)].

Κατά μείζονα δε λόγο, η κατά τα άνω αμετάκλητη καταδίκη του μέλους ΔΕΠ επιβάλλει την υποχρεωτική αποχή από την άσκηση των καθηκόντων του (διδασκικών, ερευνητικών, διοικητικών κλπ.), μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης του κατά το άρθρο 2 του ν. 249/1976 Συμβουλίου για την οριστική παύση του.

11. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 του Υ.Κ., οι υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές για αυτούς διατάξεις, υπάγονται στις διατάξεις αυτού μόνο για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές διατάξεις. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι τα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. διέπονται από τις ειδικές για αυτά πειθαρχικές

διατάξεις των νόμων 5343/1932, 249/1976 και του π.δ. 160/2008, οι οποίες ρυθμίζουν και το ζήτημα της αποχής από την άσκηση καθηκόντων σε περίπτωση καταδίκης τους. Συνεπώς, η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 104 του Υ.Κ., για άρση της αργίας μετά πάροδο έτους από τη θέση αυτής κλπ. δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω, διότι το άρθρο 104 του Υ.Κ. ρυθμίζει τη δυνητική θέση σε αργία των δημοσίων υπαλλήλων, δεν καταλαμβάνει δε και τα μέλη Δ.Ε.Π. και δεν εφαρμόζεται σ' αυτά, διότι τα, κατά τα άνω, καταδικασθέντα μέλη Δ.Ε.Π. διέπονται από τις άνω ειδικές ρυθμίσεις περί υποχρεωτικής αποχής από την άσκηση των καθηκόντων τους, των άρθρων 331 ν. 5343/1932 και 26 π.δ. 160/2008.

12. Στο εξεταζόμενο ερώτημα, ο Α. Χ., καθηγητής του Ε.Κ.Π.Α., με την υπ' αριθ. υπ' αριθ. 3423/2013 αμετάκλητη ποινική απόφαση του Δικαστηρίου Εφετών Αθηνών (Α' Πενταμελούς), έχει από πρόθεση καταδικαστεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή άνω των τριών μηνών για ηθική αυτουργία: α) σε υπεξαγωγή εγγράφου και β) σε νόθευση εγγράφου, ήτοι για αδικήματα τα οποία συνεπάγονται την οριστική παύση του δικαστή, εντεύθεν δε, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 249/1976, την υποχρεωτική παύση του άνω μέλους Δ.Ε.Π.. Μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης του αρμόδιου Συμβουλίου, πρέπει υποχρεωτικά να απέχει από την άσκηση των καθηκόντων του, κατ' άρθρο 331 παρ. 2 ν. 5343/1932. Οφείλει, δηλαδή, να απέχει από κάθε διδακτική και ερευνητική δραστηριότητα, όπως επίσης από κάθε συμμετοχή στα διάφορα πανεπιστημιακά όργανα (ΣΤΕ 592/2012, ΝΣΚ 298/2006, 328/2003), μέχρι την ολοκλήρωση της σχετικής ενώπιον του Συμβουλίου του άρθρου 2 του Ν. 249/1976 διαδικασίας, η οποία πρέπει να είναι άμεση, ενόψει και της παρέλευσης χρονικού διαστήματος πλέον του ενός έτους από τη δημοσίευση της υπ' αριθ. 262/2014 απόφασης του Ζ' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου.

Απάντηση

13. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του τεθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ'), γνωμοδοτεί, ομοφώνως, ως εξής: Νομίμως εξακολουθεί να απέχει από την άσκηση των καθηκόντων του ο Α. Χ., καθηγητής του Ε.Κ.Π.Α., μετά την αμετάκλητη καταδίκη του για

αδικήματα συνεπαγόμενα υποχρεωτική παύση του, μη εφαρμοζομένης επ' αυτού της διάταξης του άρθρου 104 παρ. 4 του Ν. 3228/2007.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 30 - 12 - 2015

Η Πρόεδρος

Βασιλική Δούσκα

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο εισηγητής

Παναγιώτης Ιω. Σπανός

Νομικός Σύμβουλος